

2014-05-09

استافیلوکوک اورئوس مقاوم به متی‌سیلین

اطلاعات برای بیماران و مقررات لازم‌الاجرای مربوطه. برگه اطلاعاتی پیرامون حفاظت از سرایت بیماری‌ها، از سوی پزشک مسئول محافظت در برابر سرایت بیماری‌ها

ام.آر.اس. آ چیست؟

ام.آر.اس. آ مخفف استافیلوکوک اورئوس مقاوم به متی‌سیلین می‌باشد. ام.آر.اس. آ. بمعنای آن است که باکتری‌های استافیلوکوک در برابر بعضی آنتی‌بیوتیک‌ها مقاوم هستند. در بقیه موارد آنها با دیگر باکتری‌های استافیلوکوک معمولی که به آنتی‌بیوتیک‌ها حساس هستند، تفاوتی ندارند. استافیلوکوک اورئوس باکتری‌هایی هستند که در حالت طبیعی بر روی پوست و مخاط بدن وجود دارند بدون آنکه مشکلاتی بوجود بیاورند. این امر شایع است که فرد حامل چنین باکتری‌هایی باشد بدون آنکه بیمار باشد. استافیلوکوک اورئوس ممکن است در برخی موارد عفونت‌هایی ایجاد نماید که نیاز به درمان داشته باشند، بعنوان نمونه عفونت زخم‌ها، دمل‌ها و زرد زخم.

آیا ام.آر.اس. آ خطراتی هم ایجاد می‌کند؟

ام.آر.اس. آ عفونت‌های بیشتری ایجاد نمی‌کند اما ممکن است مداوای آنها سخت‌تر باشد. این ریسک وجود دارد که برای بهبودی یافتن فرد، بمدت زمان بیشتری نیاز باشد و آنتی‌بیوتیک‌هایی که باید مورد استفاده قرار گیرند هم اثرات جانبی بیشتری داشته باشند.

همچنین این ریسک وجود دارد که باکتری‌های مقاوم در مراکز درمانی، جایی که بیماران بسیاری بطور ویژه در برابر سرایت بیماری‌ها حساسیت دارند و آنتی‌بیوتیک زیادی هم در آن مکان‌ها استفاده می‌شود، انتشار یابند. این امر مخصوصاً در بیمارستان‌های خارج کشور، جایی که ام.آر.اس. آ نسبت به سوئد شیوع بیشتری دارد، صدق می‌کند.

ام.آر.اس. آ چگونه سرایت می‌کند؟

فردی که تنها حامل ام.آر.اس. آ باشد، بندرت دیگران را آلوده می‌کند. خطر سرایت در صورت وجود عفونت‌هایی در پوست، زخم‌هایی که دیر التیام می‌یابند، یا زخم‌هایی که هنوز خشک نشده‌اند و آگزما، افزایش می‌یابد. به این موارد عوامل افزایش ریسک برای انتشار آلودگی می‌گویند. بعضی بیماری‌های پوستی مزمن و همچنین استوما (مجرای کاذب) و کاتتر (مانند سوند ادراری)، که از میان پوست و خون عبور می‌کنند، نیز از عوامل افزایش ریسک می‌باشند. در همه موارد یادشده، تجمع باکتری‌ها بوجود می‌آید. فرد حامل ام.آر.اس. آ. که دارای عوامل افزایش ریسک انتشار آلودگی باشد، می‌تواند این آلودگی را به افراد دیگر خانواده و یا در کودکان، در ارتباط با حیوانات، در تماس بدنی در محیط‌های ورزشی و همچنین در سالن‌های تمرین و بدنسازی، به دیگران انتقال دهد. ام.آر.اس. آ از طریق دست‌ها به دیگر افراد انتقال پیدا می‌کند و همچنین می‌تواند به اشیاء در محیط اطراف بچسبد، از جمله دسته‌های در و زیراندازهای تمرین بدنی. انتشار این باکتری‌ها می‌تواند همچنین در بیمارستان‌ها، در خدمات مراقبتی سالمندان و در دیگر مراکز درمانی هم انجام گیرد.

آیا می‌توان از ام.آر.اس. آ رهایی یافت؟

این امر معمول است که پس از مدتی دیگر نمی‌توان ام.آر.اس. آ را در نمونه‌های آزمایشی فرد مبتلا یافت. زمان لازم برای اینکار از چندماه تا سال ممکن است در نوسان باشد و نمی‌توان آن را پیش‌بینی نمود. این پزشک مسئول ام.آر.اس. آ بهمره پزشک مسئول محافظت در برابر سرایت بیماری‌ها هستند که تشخیص می‌دهند چه زمانی دیگر به انجام کنترل‌ها و رعایت مقررات لازم‌الاجرای مربوطه نیاز نیست. این تشخیص زمانی می‌تواند داده شود که ام.آر.اس. آ را نتوان در نمونه‌های آزمایشی در سه مورد پیاپی ظرف مدت حداقل یکسال، پیدا نمود.

به چه مواردی بهتر است فکر کنید

- بهداشت فردی خوب مهمترین اقدام برای پیشگیری از سرایت بیماری است. دست‌ها را با صابون مایع بشویید.
- شما تا زمانی که تنها حامل ام.آر.اس. آ بوده و عوامل افزایش ریسک انتشار آلودگی را نداشته باشید، می‌توانید بطور معمولی با دیگران معاشرت نمایید.
- اگر دارای عوامل افزایش ریسک انتشار این باکتری‌ها هستید، خطر انتقال آنها به دیگران از سوی شما، افزایش می‌یابد. در اینصورت رعایت بهداشت اهمیت ویژه‌ای می‌یابد. در شستن دست‌های خود دقت نمایید. از حوله و وسایل بهداشتی شخصی استفاده کنید. بجای استحمام در وان حمام یا استخر، دوش بگیرید. روی زخم‌هایتان را بپوشانید و اگر مایعات از زیر پانسمان ترشح نمود، آنرا تعویض نمایید. اگر کاتتر یا سوند ادراری دارید، آنرا زیر لباس‌های خود قرار دهید. بعد از هر بار تماس با زخم یا سوند ادراری، دست‌هایتان را بشویید.
- اگر عفونت پوستی، زخم‌هایی که دیر التیام می‌یابند یا زخم‌هایی که هنوز خشک نشده‌اند و یا آگزما دارید، بهتر است در فعالیت‌های ورزشی که ارتباطات بدنی زیادی می‌طلبد شرکت نکرده و از فضاهاى مشترک تمرین یا بدنسازی استفاده ننمایید.
- اگر دارای عوامل افزایش خطر سرایت هستید، این امر اهمیت دارد که در تماس با حیوانات بهداشت دست‌های خود را رعایت کنید، زیرا حیوانات هم می‌توانند حامل ام.آر.اس. آ شوند.

2014-05-09

رهنمودهای ویژه و توصیه‌ها

- کارکنان یا دانشجویان مراکز درمانی و مراقبتی، اگر دارای عوامل افزایش خطر انتشار آلودگی هستند، نباید در امور درمانی مشارکت داشته باشند. در واحدهای درمانی با بیمارانی که بطور ویژه‌ای حساس می‌باشند، شرط لازم قبل از آنکه کارکنان بتوانند در امور درمانی مشارکت کنند این است که در نمونه‌های آزمایشی آنها اثری از ام.آر.اس.آ مشاهده نشده باشد.
- کودکان بطور کلی می‌توانند در کودکانستان حضور یافته و در همه فعالیت‌ها شرکت نمایند. اما اگر دارای عفونت پوستی، زخم‌هایی که دیر التیام می‌یابند یا زخم‌هایی که هنوز خشک نشده‌اند و یا اگر ما هستند، نباید در کودکانستان حاضر شوند.
- در شغل‌هایی که با فرد با حیوانات سروکار دارد، این امر اهمیت دارد که حیوانات آلوده نشوند. از سوی پزشک مسئول حفاظت در برابر سرایت بیماری‌ها به همراه مسئول دامپزشکی استان، راهنمایی‌هایی در این زمینه داده می‌شود.

مقررات بهداشتی لازم‌الاجراء که باید براساس قانون حفاظت در برابر سرایت بیماری‌ها رعایت نمایید

- شما بایستی به جلسه‌های ملاقاتی که پزشک معالج شما ضروری می‌داند، بیایید و نمونه آزمایشی تحویل دهید.
- شما بایستی در امر ردیابی انتقال آلودگی همکاری کنید. این بمعنای آن است که اطلاعاتی بدهید که کارکنان مراکز درمانی بتوانند تشخیص دهند کی، کجا و چگونه شما ممکن است آلوده شده باشید و همچنین بررسی احتمال اینکه آنرا به افراد دیگری انتقال داده باشید.
- هنگامی که به مراکز درمانی، دندانپزشکی یا خدمات پزشکی پاها مراجعه می‌کنید، بایستی اطلاع دهید که خون شما آلوده به ام.آر.اس.آ می‌باشد. این امر همچنین شامل مواردی که شما در منزل خود یا در یک مرکز اسکان دیگر، خدمات درمانی شخصی یا مراقبت دریافت می‌کنید، نیز می‌باشد. اگر به شما تنها برای خرید، نظافت منزل، دریافت دارو یا پیاده‌روی کمک می‌شود، در بیشتر موارد نیازی به اطلاع دادن در مورد آلودگی به ام.آر.اس.آ ندارید.
- اگر دارای عوامل افزایش خطر انتشار آلودگی هستید، بایستی در هنگام پیرسینگ (سوراخ‌کاری بدن)، خالکوبی (تتوکردن)، ماساژ، خدمات درمانی غیرپزشکی یا دیگر موارد درمان پوست یا مخاط بدن، در مورد آلودگی ام.آر.اس.آ خود اطلاع رسانی کنید. شما همچنین می‌توانید تا زمانی که این عوامل افزایش ریسک انتشار برطرف شوند، از انجام اقدامات فوق خودداری کنید.

ام.آر.اس.آ براساس قانون حفاظت در برابر سرایت بیماری‌ها، یک باصطلاح بیماری خطرناک برای عموم می‌باشد. بهمین دلیل شما موظف هستید مقررات لازم‌الاجرائی که پزشک شما ابلاغ می‌کند را رعایت نمایید. شما می‌توانید درخواست کنید تا پزشک مسئول پیشگیری از سرایت بیماری‌ها در استان شما، مقررات تعیین شده برایتان را مورد بازنگری قرار دهد.